

– застосовує заходи впливу за порушення бюджетного законодавства, накладає адміністративні стягнення на осіб, винних у порушенні законодавства;

– передає в установленому порядку правоохоронним органам матеріали за результатами державного фінансового контролю у разі встановлення порушень законодавства, за які передбачено кримінальну відповідальність або які містять ознаки корупційних діянь.

Інші напрямки діяльності Держаудитслужби визначено «Положенням про Державну аудиторську службу України», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 03 лютого 2016 року № 43.

Список використаних джерел:

1. Про утворення Державної аудиторської служби України : Постанова КМУ від 28.10.2015 № 868 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>

2. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 р. № 442 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>

3. Положення про Державну аудиторську службу України : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 03.02.2016 р. № 43 – [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>

4. Державна аудиторська служба України : офіційний веб-сайт – Режим доступу : <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/index>

Дарміць І.П.

студент,

Науковий керівник: Сажинець С.Й.

кандидат економічних наук, професор,

Національний університет «Львівська політехніка»

АНАЛІТИЧНИЙ ОБЛІК МАЛОЦІННИХ НЕОБОРОТНИХ МАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Малоцінні необоротні матеріальні активи, відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» [1] (далі – ПСБО), підлягають обліку у складі основних засобів підприємства у групі «Інші необоротні матеріальні активи». Передбачуваний (нормативний) термін використання кожного з об'єктів цієї облікової групи активів є тривалішим за рік, або операційний цикл, якщо він більший одного року. Одиначна гранична облікова (первісна) вартість таких об'єктів встановлюється підприємством самостійно і фіксується у наказі про облікову політику. При цьому, зазвичай, підприємства орієнтуються на ліміт, передбачений Податковим кодексом України [2], який зараз становить 6000 грн.

Бухгалтерський (синтетичний та аналітичний) облік малоцінних необоротних матеріальних активів, відповідно до рекомендацій Інструкції про застосування рахунків бухгалтерського обліку [3], підприємства здійснюють на рахунку 11 «Інші необоротні матеріальні активи» з використанням субрахунку 112 «Малоцінні необоротні матеріальні активи».

Зважаючи на специфіку цієї облікової групи активів, що використовують на підприємствах (надзвичайно велика кількість об'єктів, відносно невисока їх одиначна вартість, значна кількість матеріально відповідальних осіб тощо), надзвичайно важливим завданням є організація ефективної системи їхнього аналітичного обліку, насамперед, в місцях зберігання та використання. З цією метою необхідно підготувати дієву класифікацію зазначених активів, запровадити

єдину систему документування операцій та присвоєння обліковим об'єктам індивідуальних інвентарних номерів тощо.

Для цілей організації аналітичного обліку малоцінних необоротних матеріальних активів від їхньої загальної сукупності доцільно відділити малоцінні предмети. Тобто, слід встановити вартісну межу, до досягнення якої необоротні активи слід вважати малоцінними необоротними активами (малоцінними предметами). Для кожного підприємства вона може бути різною, залежно від обсягів використання таких предметів, обсягів діяльності, облікового забезпечення тощо. Таким лімітом може бути, наприклад, 150 грн. або інша величина. Тоді, кількісно-вартісний бухгалтерський аналітичний облік малоцінних предметів тривалого використання у складі малоцінних необоротних матеріальних активів доцільно здійснювати за кожною із матеріально відповідальних осіб з використанням оборотних відомостей або матеріальних звітів. Облік можна здійснювати за номенклатурними, а не за інвентарними номерами, що не загромождає їх реєстрацію.

Знос малоцінних предметів краще нараховувати у розмірі 100% їхньої вартості при зарахуванні предметів до складу малоцінних необоротних матеріальних активів.

Малоцінні предмети, які видані робітникам для індивідуального постійного використання, матеріально відповідальні особи мають обліковувати у спеціальних картках (паперових або електронних). Для цього можна застосовувати типову форму МШ-2 «Картка обліку малоцінних та швидкозношуваних предметів». У них необхідно зробити помітку про те, що малоцінні предмети належать до групи необоротних активів.

Облік основної сукупності малоцінних необоротних матеріальних активів необхідно здійснювати за групами, залежно від призначення предметів. Наприклад, для промислового підприємства можна встановити такі облікові групи: інструменти та пристрої загального призначення; спеціальні інструменти, пристрої та змінне обладнання; виробничий інвентар; господарський інвентар; спецодяг, спецвзуття та запобіжні пристрої; столовий посуд та прибори; постільні речі; спортивний та туристичний інвентар; інші малоцінні необоротні матеріальні активи. Кожній групі предметів присвоюють відповідний код, а кожному предмету – інвентарний номер. В якості реєстра інвентарних номерів можна використовувати книгу типової форми ОЗ-7 «Опис інвентарних карток з обліку основних засобів».

Аналітичний облік малоцінних необоротних матеріальних активів у бухгалтерії слід здійснювати у розрізі структурних підрозділів та матеріально відповідальних осіб. В якості облікового реєстра можна використовувати оборотні відомості, формування яких вимагає застосування комп'ютерної техніки.

Для нарахування зношення малоцінних необоротних матеріальних активів ПСБО 7 «Основні засоби» передбачено використовувати або прямолінійний метод, або ж будь-який із двох спеціальних методів. Один з них передбачає нарахування зношення у розмірі 50% вартості при зарахуванні предметів до складу малоцінних необоротних активів, а решту 50% – при їх списанні з балансу. При використанні другого із спеціальних методів – зношення малоцінних необоротних матеріальних активів нараховують у розмірі 100% їхньої первісної вартості при зарахуванні предметів на баланс до складу облікової групи необоротних активів.

Значний обсяг облікової роботи за операціями з малоцінними необоротними матеріальними активами вимушені виконувати матеріально відповідальні особи підрозділів підприємств. Адже, частина предметів постійно має зберігатись у відповідних коморах цехів та в інших підрозділах і видаватись працівникам для короткотермінового використання, а основна їх сукупність видається працівникам для постійного використання у виробничо-господарській діяльності.

В якості облікових реєстрів для загальної сукупності малоцінних необоротних матеріальних активів матеріально відповідальні особи підрозділів можуть використовувати копії оборотних відомостей, які веде бухгалтерія підприємства.

Для зведеного обліку предметів, які зберігаються в коморах та предметів, що видані для постійного використання працівникам – матеріально відповідальним особам доцільно вести окремі оборотні відомості. З цією метою можна використовувати й списки типової форми ОЗ–9 «Інвентарний список основних засобів».

Для обліку предметів, виданих для постійного використання працівникам доцільно використовувати картки типових форм, що затверджені централізовано для обліку малоцінних та швидкозношуваних предметів.

Таким чином, методика документування та аналітичного обліку операцій з малоцінними необоротними матеріальними активами ще достатньо визначена у спеціальних облікових регламентах і вимагає подальшого розвитку та удосконалення.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затв. наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.
3. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: затв. наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. № 291.

Жадько К.С.

доктор економічних наук, професор;

Кисельов В.Р.

студент,

Дніпровський університет митної справи та фінансів

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Методологічні засади бухгалтерського обліку та розкриття у фінансовій звітності інформації щодо основних засобів регламентується П(С)БО 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 року № 92 зі змінами та доповненнями.

З метою раціональної організації ведення обліку основних засобів варто концентруватися на їх оцінці, до того ж зазначимо, що принцип оцінки має бути єдиним. Також варто обґрунтувати доцільність переоцінки. Важливе значення посідає нарахування амортизації, але особлива увага відводиться методу, який має бути економічно доцільним. Звичайно, що також потрібно своєчасно оброблювати та систематизувати інформацію.

На думку авторів, перехід України до ринкової економіки не обійшов змінами й бухгалтерський облік. Хоча б тому, що виникла об'єктивна необхідність в автоматизації інформації, що використовується в бухгалтерському обліку, в тому числі й обліку запасів, також її точність та оперативність.

Враховуючи умови застосування інформаційно-комп'ютерних систем в обліку основних запасів передбачається вирішення наступних задач:

- в довіднику основних засобів сформувані та вести картотеки по інвентарних номерах ОЗ у формі реєстрів аналітичного обліку;
- всі основні засоби, що знаходяться на підприємстві – оприбутковувати;
- вводити в експлуатацію основні засоби за мірою їх надходження;
- нараховувати знос (амортизацію) по основних засобах;
- через реалізацію, ліквідацію та списання основних засобів, виводи їх;
- сформувані реєстри синтетичного та аналітичного обліку основних засобів [1].